

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 03-16- [REDACTED]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת אונס קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים, לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין ובעבירות מין במשפחה לפי סעיף 351(ב) לחוק (2 עבירות).
בכתב האישום המתוקן מפורט כי הנאשם הינו הדוד של קטינה, ילידת ספטמבר 2001 (הנאשם הינו אח אמה של הקטינה). הקטינה התגוררה בין השנים 2013-2014 בבית סבתה – היא אמו של הנאשם, במסגרת הליך אומנה לאחר שעזבה את ביתה. באותה עת התגורר שם גם הנאשם. בתקופה הרלוונטית עבד הנאשם בבית תמחוי של חב"ד ברח' הכותל בעיר העתיקה ונהג לישון שם בסופי שבוע. במועד מסוים, בין החודשים אפריל עד יוני 2015, בצהריי יום שבת, הגיעה הקטינה אל בית התמחוי, שם שהה הנאשם לבד. בשלב מסוים הקטינה והנאשם

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 03-16- [REDACTED]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד כב' השופט כרמי מוסק כב' השופטת שירלי רנר

נכנסו לחדר בו נהג הנאשם לישון, המתלוננת הורידה את חולצתה, נשארה עם גופיה, לאחר מכן השניים החלו להתחבק ולהתנשק, להוריד אחד לשנייה את הבגדים ובהמשך החדיר הנאשם את איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה. בסמוך לחודש ספטמבר 2015, הקטינה הגיעה שוב לבית התמחוי, נכנסה לחדרו של הנאשם, התפשטה והמתינה לו. הנאשם הגיע ובשלב מסוים הקטינה הפשיטה את הנאשם והוא שוב החדיר את איבר מינו לאיבר מינה עד הגיעו לפורקן. אירוע דומה התרחש בסוף שנת 2015 בבית המתלוננת.

2. הנאשם הינו כבן 24 ואין בעברו הרשעות קודמות, למעט הרשעה בענייני תעבורה.

3. במסגרת הטיעונים לעונש העידה הקטינה. יצוין כי ניתנה החלטה בדבר הגשת תסקיר נפגעת עבירה אולם שירות המבחן הודיע כי הקטינה מבקשת שלא לערוך תסקיר בעניינה, שכן היא אינה רואה עצמה מתלוננת או נפגעת, היא לא התלוננה כנגד הנאשם באופן ישיר, לאחרונה היא ילדה תינוק, הוא בנו של הנאשם, והיא מגדלת אותו בציפייה להתאחד עם הנאשם. בשעת עדותה לפנינו היתה הקטינה כבת 15 וחודש. כיום היא מתגוררת במשפחת אומנה והבן המשותף לה ולנאשם הינו בן שלושה חודשים. לדבריה, יחסיה עם הנאשם היו מאהבה, היא אינה רואה עצמה כמתלוננת או נפגעת. כאשר נקראה לחקירה היא התייצבה, אולם מעולם לא רצתה להתלונן. היא אינה חפצה בפיצוי כספי מהנאשם. הדבר היחידי שחסר לה, לדבריה, הינו הנאשם. היא הוסיפה כי האירועים היו מרצונה החופשי ומיוזמתה. עוד הוסיפה, כי תרצה לגור עם הנאשם לאחר שירצה את עונשו.

4. ב"כ המאשימה הפנה לכך כי הערכים המרכזיים שנפגעו הינם ערכי המשפחה, הגנה על קטינים ועל שלמות גופם. נטען, כי יש לראות בכך שהקטינה הרתה לנאשם וילדה את בנו כנסיבה מחמירה. ההפרש בין הנאשם לבין הקטינה הינו כעשר שנים ושאלת ההסכמה אינה רלוונטית. מדובר בשלושה אירועים ויש להתייחס לכל אחד מהם כאל אירוע נפרד. כן נטען, כי יש להשית על הנאשם פיצוי משמעותי.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 03-16- [redacted]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד כב' השופט כרמי מוסק כב' השופטת שירלי רנר

בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הוסכם, לעניין העונש, כי המאשימה תעתור למאסר בפועל שלא יעלה על ארבע שנות מאסר. המאשימה ביקשה להשית עונש זה על הנאשם.

5. מנגד, ב"כ הנאשם טענה כי אמנם מעשי הנאשם באים בגדר עבירה, אך מדובר באירוע חריג. הקטינה איננה זו שהתלוננה. יש לתת דגש לערוץ השיקום, כאשר יש תועלת בשיקום כמו במקרה זה, יותר מאשר ענישה מאחורי סורג ובריח. באה הפניה לפסקי דין במקרים שנטען כי הם דומים, לפחות בכל הקשור לאפשרויות השיקום ולעונשים שנפסקו שם, והתבקש להסיק מכך על העונש לו ראוי הנאשם שהינו, בעיקרו, שיקום וליזוי מקצועי. הוסף עוד, כי ארגון קהילה "מחבקת משפחות" מלווה את הקטינה והנאשם והארגון אמור לסייע להם בכל תחומי החיים בהמשך. על כן התבקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהטיל עליו מאסר מותנה וצו מבחן.

הנאשם הביע את התנצלותו וְאמר כי הינו מבין שמעשיו מהווים עבירה והוא מביע חרטה. הוא מבקש להקים בית, הוא מבקש להיכנס לאפיק שיקומי ולהימנע מלהטיל עליו מאסר.

6. כאמור, בשעת אירוע המעשים היתה הקטינה למטה מגיל 14. לשאלת הסכמתה אין תוקף לא רק מבחינת הוראות החוק, אלא גם מבחינת היכולת של קטין/קטינה בגילאים כאלה ובשלותם להבין לאשרם ולעומקם מעשים ממין אלה ומשמעויותיהם. אין להשליך רק מעצם ההסכמה של הקטינה, על חומרת המעשים כפי שנעשו בענייננו על ידי הנאשם. האחריות לכלל המעשים נשוא כתב האישום מוטלת על כתפיו של הנאשם ועליו בלבד. הוא היה המבוגר האחראי מבין השניים, הוא היה אמור לעמוד לפני רצונה של הקטינה שלא רק שהיתה נערה צעירה, למטה מגיל 14, אלא גם אחייניתו, ועדותה של הקטינה לפיה היא יזמה ואף רצתה במעשים, אין כדי לבטל את חומרת מעשיו.

7. הערכים המוגנים בענייננו הינם שלומם וביטחונם של קטינים. הנאשם פגע בערכים אלה. אמנם המתלוננת העידה כי רצתה במעשים אך נוכח גילו של הנאשם והפרשי הגילים בין השניים, האחריות לביצוע העבירות הינה על כתפי הנאשם.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 03-16- [redacted]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

לנאשם היכולת להבין את מעשיו ואת הפסול שבהם, והוא יכול היה להימנע מביצועם, שכן מידת שליטתו הייתה גבוהה, אם כי למעשיו לא נלוותה אלימות או שימוש בכוח, וכאמור, המתלוננת חפצה במעשים.

מכל אלה, מתחם הענישה הראוי, הינו בין שנה וחצי ועד שש שנות מאסר בפועל. עמדת המאשימה הינה למקם את העונש באמצעו הגבוה של המתחם, ארבע שנות מאסר. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו, את החרטה שהביע ואת האחריות שקיבל על מעשיו. כן יש לזקוף לזכותו את גילו הצעיר והעדר הרשעות קודמות (למעט הרשעה בענייני תעבורה).

לפיכך ולאחר שקלול מלוא הנתונים, אנו גוזרים על הנאשם עונש של עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. בנוסף, אנו גוזרים על הנאשם מאסר מותנה לתקופת שמונה חודשים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע במסגרת תיק זה בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א כסלו תשע"ז, 21 דצמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט

אב"ד